מדינת ישראל
באמצעות פרקליטות מחוז תל-אביב (מיסוי וכלכלה)
רחוב מנחם בגין 154, תל אביב 6492107
טל': 073-3924600; פקס': 03-5163093 **<u>המאשימה:</u>**

- נ ג ד -

1. **בנימין נתניהו**
באמצעות עוה"ד עמית חדד, ישראל וולנרמן ונועה מילשטיין
מרח' ויצמן 2 (בית אמות), תל אביב
טל': 03-5333313; פקס': 03-5333314
2. **שאול אלוביץ'**
3. **איריס אלוביץ'**
שניהם באמצעות עוה"ד ז'ק חן, נעה פירר ושניר כלימי
ממשרד חן, יערי, ואקי ושות', עורכי-דין
מגדל אמות השקעות, רח' ויצמן 2, תל אביב 6423902
טל': 03-6932077; פקס': 03-6932082
4. **ארנון מוזס**
באמצעות עוה"ד שרון קלינמן ואח'
רח' תובל 40, רמת גן 5252247
טל': 03-6120011; פקס': 03-6121100 **<u>הנאשמים:</u>**

<u>תשובת הנאשמים 1-3 לתגובת המאשימה לבקשה לקבלת התרשומת שערך סנ"צ בן חמו במהלך שיחות המו"מ עם ניר חפץ</u>

הנאשמים 1-3 מתכבדים להגיש את תשובתם לתגובת המאשימה מיום 5.11.2026 (להלן: "**תגובת המאשימה**") לבקשתם לקבלת התרשומות שערך סנ"צ צחי בן חמו במהלך שיחות המשא ומתן עם ניר חפץ (להלן: "**הבקשה**").

שתי טענות בתגובת המאשימה: הראשונה, שהדף "לא אותר"; השנייה, שממילא מדובר בתרשומת ש"ערך חוקר לעצמו", וכי טענת ההגנה ולפיה הדף הוצג למפקדים ולפרקליטות היא "קפיצה לוגית".

אין זו הפעם הראשונה שהמאשימה משיבה להגנה כי חומר "לא אותר"; תשובה זו חוזרת על עצמה כאילו הייתה גזירת גורל. אלא, שהפעם מדובר במסמך שנראה בבירור בווידאו החקירה בשעה שנכתב. על המאשימה לפעול לאתרו, ואין להסתפק באמירה סתומה ולפיה "על פי עדכון שנמסר מהיחידה החוקרת לא אותרו מסמכים כאלה". ההגנה מבקשת כי גורם מוסמך ביחידה החוקרת יחתום, בשמו ובאחריותו, על הפעולות שנעשו לאיתור הדף ועל תוצאותיהן.

גם הטענה השנייה אינה יכולה לעמוד אל מול עדותו של סנ"צ בן חמו בעדותו בבית המשפט, ובזמן אמת בחדר החקירה. בעדותו, כשנשאל היכן הדף, השיב: "כנראה שהוא צרופה". ובזמן אמת אמר לחפץ במפורש: "קח בחשבון שיכול להיות שכשנרד עם הדפים האלה... לפיקוד, לפיקוד ולפרקליטות יכול להיות שזה... לא יספיק". הקריאה של ההגנה היא לא פרשנות ואף לא "קפיצה לוגית" היא ציטוט מדויק מדברי העד. המאשימה, שציטטה בהרחבה מאותו תמליל עצמו (נ/1948), לא התייחסה לקטעים אלה כלל, ולא בכדי.

א. תשובת המאשימה ולפיה הדף "לא אותר" אינה מספקת

1. תגובת המאשימה מסתפקת במשפט אחד: "**על פי עדכון שנמסר מהיחידה החוקרת, לא אותרו מסמכים כאלה**" (סעיף 1 לתגובה). אין בתגובה כל פירוט מי חיפש, מתי והיכן. בפרט, אין בה מענה לשאלות הבאות:

   א. האם נבדקו הצרופות לחקירות חפץ מיום 2.3.2018 לרבות החומר המקורי שנשמר לפי עדותו של בן חמו (ראו פרק ב להלן);

   ב. האם נבדק תיק המשא ומתן עם חפץ, ש"מתנהל בנפרד כחומר מודיעיני" מחוץ לפל"א, וכל תיק אחר שאליו צורף החומר (סעיף 25(א) לבקשה);

   ג. האם נבדקו תקצירי החקירה והדיווחים בכתב שהועברו לפיקוד ולפרקליטות, שהמאשימה עצמה מזכירה בסעיף 13 לתגובה.

2. מסמך שנראה בבירור בווידאו בעת כתיבתו, שמי שכתב אותו העיד כי הוא "כנראה צרופה" ושעליו אמר לעד המדינה כי "ירד" איתו לפיקוד ולפרקליטות (כפי שיפורט בהרחבה להלן) אינו יכול להיעלם באמירה כללית שלא "אותר". אם הדף אבד או הושמד, יש לומר זאת במפורש, ולהסביר מתי, כיצד ובידי מי.

3. אין זו הפעם הראשונה. התשובה "לא אותר" חוזרת על עצמה בתגובות המאשימה לבקשות ההגנה. כך, למשל, בבקשת ההגנה לקבל את ציר הזמנים של חיים ניסים (תגובת המאשימה מיום 10.12.2025 בסעיפים 2-3; וכן תגובת המאשימה לתגובת הנאשמים מיום 17.12.2025 בסעיפים 6 ו-20), ובבקשה לקבל את חוות הדעת של זיידנשטדט ודוידי (תגובת המאשימה מיום 20.5.2026 בסעיפים 13, 18 ו-20).

4. **ההבדל בבקשה זו הוא שקיומו של המסמך נראה בבירור בווידאו, לכן אין די בטענה שהוא פשוט "לא אותר".**

5. לכן, וכפי שנעשה במענה לפניות ההגנה בתחילת הדרך (ראו למשל מזכרי פולינה גובזמן קריב מיום 19.10.2020), מבוקש כי גורם מוסמך ביחידה החוקרת, ששמו ותפקידו יפורטו, יחתום **בשמו ובאחריותו** על מסמך שיפרט את פעולות החיפוש שביצע: היכן חיפש, מתי, באילו תיקים ומערכות, ומה העלה כל חיפוש.

ב. הדף הוא צרופה ומסמך המשא ומתן עצמו, ולא תרשומת "שערך חוקר לעצמו"

6. בצפייה בתיעוד החזותי נראה סנ"צ בן חמו מוציא דף ורושם עליו את דבריו של חפץ, כשגבו למצלמה.

7. בן חמו עצמו העיד: "**כן, יש דף חציתי אותו באמצע עם העט והסברתי לו, ורשמתי כמובן**" (פרוטוקול הדיון מיום 8.10.2026 בעמוד 59755 ש' 12), וכן: "**אפשר לראות בווידאו שאני כותב על הדף**" (שם ש' 24-25).

8. ההגנה שאלה את העד במפורש היכן הדף. וזו הייתה תשובתו (פרוטוקול הדיון מיום 8.10.2026 בעמוד 59755 ש' 13-14):

   "ש: הסברת, אפילו הדגמת עם היד, איפה הדף הזה? זה חלק מהמשא ומתן נכון?
   ת: כנראה שהוא צרופה".

9. מהי "צרופה" בלשונו של בן חמו? העד הסביר זאת בעצמו, באותה עדות. חומר החקירה מוזן למערכת הממוחשבת (פל"א), "**למעט צרופות שמצרפים לחקירה מסוימת אז עד שזה נסרק לתוך המערכת**" (שם בעמוד 59721 ש' 6-7); ו"**כשמחתימים על גיליון של חקירה אז שומרים גם את החומר המקורי**" (שם ש' 9-10). צרופה, אפוא, היא מסמך שמצורף לחקירה מסוימת, נסרק למערכת, והמקור שלו נשמר.

10. שיחות המשא ומתן מיום 2.3.2018 תועדו כחקירות. הדף האמור נכתב בתוך אחת מחקירות אלה, ולפי עדות מי שכתב אותו - הוא צורף כצרופה לאחת מהן.

11. בן חמו הוסיף כי תיק המשא ומתן "**מתנהל בנפרד כחומר מודיעיני**", מחוץ לפל"א, וכי "**בסופו של דבר בוודאי שהוא חומר חקירה והוא צריך להיות מסווג על פי העניין**" (שם בעמוד 59741 ש' 9 ושו' 17-20). כשנשאל אם הדף צורף לתיק אחר, השיב כי לא עסק בסיווג החומרים (שם בעמוד 59755 ש' 15-16).

12. הנה כי כן, הקריאה של ההגנה שהדף הוא מסמך שצורף לחקירה ושהוא חלק מחומר החקירה היא ציטוט של דברי העד עצמו. דווקא התיאור של המאשימה, "תרשומת שערך חוקר לעצמו", אינו מופיע בעדות כלל והיא גם אינה מתיישבת עם הצפייה חזותית בוידאו המלמדת בבירור כי לא מדובר בתרשומת שערך החוקר לעצמו.

13. המאשימה מפנה לדברי בן חמו בעדותו ש- "הדף הוא רישום של נקודות בשבילי" (שם, בעמוד 59757 ש' 12). אלא שאמירה זו אין משמעותה כי מדובר בתרשומת שערך החוקר לעצמו. מטרת רישום הדברים על הדף הייתה על מנת להציף את מה שמוכן חפץ ליתן במו"מ ולהביא זאת לידיעת הפיקוד. העובדה שהדברים נרשמו כנקודות על ידי סנ"צ בן חמו אינה הופכת את האמור בו לתרשומת שערך לעצמו.

14. זאת ועוד, הדף לא היה "כלי עזר" פרטי. הוא משקף את המשא ומתן שנוהל, והוא נערך בגלוי מול חפץ. כבר בפתח השיחה הראשונה אמר בן חמו לחפץ "**אני חייב דף**", ורשם עליו את שני צדי העסקה, "**זה הצד שלך זה הצד שלי**", ובראש צד ההטבות: חסינות מוחלטת מפני העמדה לדין (נ/1948, ברקוד 1814, בעמוד 2 ש' 21-34). חפץ עצמו התייחס לדף כרשימת הסעיפים שמסר: "**ארבעה, חמישה סעיפים שנתתי פה... דברים שלא נמצאים על הדף**" (שם בעמוד 30 ש' 30-33). ובן חמו הראה לו שדבריו נקלטו: "**אני רשמתי את זה**" (נ/1950, ברקוד 1805, בעמוד 18 ש' 12-33).

15. ההגנה אינה מבקשת את הדף כדי לדעת מה אמר חפץ; לשם כך יש תיעוד חזותי מלא. חשיבותו של הדף היא בכך שהוא מתעד מה מתוך דבריו של חפץ רשם בן חמו, ומה הוצג למקבלי ההחלטות (ראו פרק ג להלן). בין דברי חפץ היו אמירות בלב האישום שיש בהן כדי לסייע להגנה, ובן חמו לא זכר בעדותו אילו מהן רשם (פרוטוקול הדיון מיום 8.10.2026 בעמוד 59757 ש' 7-17). את התשובה אפשר למצוא רק בדף.

16. זהו תיעוד בכתב, מזמן אמת, של המשא ומתן עצמו.

17. זה בדיוק התיעוד שעליו חל סעיף 74 לחוק סדר הדין הפלילי, לפי סעיף 12 להנחיית היועץ המשפטי לממשלה 4.2201, כפי שעמד על כך בית המשפט העליון: "**חובת התיעוד נובעת ממהות המפגשים ולא מכותרתם, וככל שהאמור ב'שיחות' שימש במשא ובמתן בין רשויות האכיפה לעד המדינה הפוטנציאלי - נדרש היה לתעדן**" (ע"פ 1361/10 מדינת ישראל נ' זגורי, פסקה לא לפסק דינו של השופט א' רובינשטיין (2.6.2011)).

ג. בן חמו אמר לחפץ בזמן אמת שהוא יורד "עם הדפים האלה" לפיקוד ולפרקליטות

18. בתגובת המאשימה היא טוענת כי המסקנה שהדף הוא מה שהוצג למפקדים ולפרקליטות היא "קפיצה לוגית לא מבוטלת, שאותה בן חמו כלל לא אישר" (סעיפים 12-15 לתגובה).

19. דא עקא, אין צורך בשום היסק. בן חמו אמר זאת בעצמו, לחפץ, באותה שיחה (נ/1948, ברקוד 1814, בעמוד 18 ש' 13-22):

> **חוקר מס' 1, צחי בן חמו: בסדר אז קח בחשבון <u>שיכול להיות שכשנרד</u>...**
> **חוקרת מס' 2, ציפי גז: אנחנו נחזור עוד פעם.**
> **חוקר מס' 1, צחי בן חמו: כשנרד ל... פיקוד.**
> **נחקר, ניר חפץ: תחזורו אני לא, אני לא עוצר, לא ממשיך מכאן.**
> **חוקר מס' 1, צחי בן חמו: חפץ אחד יש אמון מוחלט, שתיים קח בחשבון <u>שיכול להיות שכשנרד עם הדפים האלה...</u>**
> **נחקר, ניר חפץ: לא חשבתי שאני (מילים לא ברורות).**
> **חוקר מס' 1, צחי בן חמו: לפיקוד, לפיקוד ולפרקליטות יכול להיות שזה...**
> **חוקרת מס' 2, ציפי גז: זה לא יספיק.**
> **<u>חוקר מס' 1, צחי בן חמו: יכול להיות שזה לא יספיק...</u>**

20. "כשנרד עם הדפים האלה... לפיקוד, לפיקוד ולפרקליטות". זה בדיוק מה שנטען בבקשה: הדף הוא מה שהוצג למפקדים ולפרקליטות, ועל בסיסו נשקל אם "הסחורה" מספיקה. המאשימה ציטטה אמנם מנ/1948 (עמודים 34-35), אך לא התייחסה לקטע זה כלל.

21. הקטע הוצג לבן חמו בחקירתו (פרוטוקול הדיון מיום 8.10.2026 בעמוד 59755 ש' 31-32). בן חמו לא הכחיש שירד עם הדפים לפיקוד ולפרקליטות. כל שאמר היה: "**זה בתוך הווידאו ואפשר לראות את זה, מה נעשה עם זה אחר כך אני לא יודע להגיד לך**" (שם בעמוד 59756 ש' 1).

22. לכך מצטרף הקטע שהמאשימה מנתחת בסעיף 15 לתגובה (שם בעמוד 59754 ש' 14-22). כשנשאל בן חמו כיצד הועבר המשא ומתן למפקדים, "כי הרי זה מוקלט", והוטח בו שלא היה תמליל לקרוא, השיב: "**לא, או שכותבים אחר כך מה עלה ושומעים אחר כך**". המאשימה מפרשת זאת כך שלאחר החקירה "מסכמים את תוכנה". גם לפי פרשנות זו מדובר בתיעוד בכתב של מה שהוצג למקבלי ההחלטות - וגם תיעוד כזה לא נמסר להגנה. אם הדף אינו מה ש"כותבים אחר כך", הרי שיש מסמך כתוב נוסף אחר, שגם הוא חומר חקירה ושגם הוא נכלל בסעד המבוקש (סעיף 25(ב) לבקשה).

23. ההגנה מעוניינת להתחקות אחר כל שלבי המשא ומתן בדיוק כפי שמותר לה על פי חוק. ראשי הפרקים שצורפו להסכם עד המדינה (ת/406), שהמאשימה מפנה אליהם, הם התוצר הסופי של המשא ומתן, שמסר חפץ עצמו. הם אינם מה שבן חמו הציג לפיקוד ולפרקליטות בשיחות מיום 2.3.2018.

24. ועוד: באותה שיחה אמר בן חמו לחפץ: "**בוא תחדד לי עוד פעם יכול להיות שאני לא הבהרתי אותו טוב לפיקוד ולפרקליטות**" (נ/1951 בעמוד 6 ש' 17-18). בן חמו עצמו הכיר בכך שמה שהציג לפיקוד ולפרקליטות לא בהכרח שיקף את דברי חפץ. לכן התיעוד החזותי אינו מייתר את הדף: הווידאו מתעד מה אמר חפץ, והדף מתעד מה רשם בן חמו ומה הציג למקבלי ההחלטות. אלה שני דברים שונים, והפער ביניהם הוא מעניינה של ההגנה.

ד. ליתר טענות המאשימה

25. כאמור, התיעוד החזותי אינו מראה מה נכתב בדף, שכן בן חמו כתב כשגבו למצלמה. בן חמו גם העיד כי מה שהועבר לפיקוד ולפרקליטות כלל, מעבר לתמליל, את התרשמותו: "**ולכן כל הדברים האלה מקבלים ביטוי כפי שאתה מראה עכשיו בתוך התמליל אבל גם ההתרשמות שלי ושל כל הצוות שלי**" (פרוטוקול הדיון מיום 8.10.2026 בעמוד 59753 ש' 7-8). התרשמות זו אינה בווידאו.

26. הדף אינו שיח פנימי בין רשויות החקירה: הוא נכתב בחדר החקירות, מול החשוד, והוסבר לו. יתר על כן, תוכן "השיח הפנימי" הועבר לחפץ עצמו ושימש מנוף במשא ומתן. בן חמו מסר לחפץ את תשובת הפיקוד, אמר לו "**אמרת פחות מדי**", וכי "**יכול להיות שזה מה שבאמת יוצר את הפער בין מה שאתה מבקש למה כרגע המדינה מוכנה לתת לך**" (נ/1951 בעמוד 6 ש' 7-12). שיח שהועבר לעד והשפיע על מה שמסר אינו שיח פנימי מוגן; הוא חלק מגיבוש גרסתו של עד המדינה. ההגנה אינה מבקשת את חוות הדעת המשפטיות של הפרקליטות. היא מבקשת את התיעוד של מה שהוצג למקבלי ההחלטות על "הסחורה" שהציע חפץ - התיעוד שעל בסיסו נקבע מה יידרש ממנו בתמורה לחסינות.

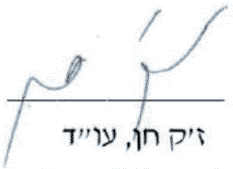
27. תיעוד זה הוא בדיוק התיעוד שבית המשפט העליון קבע שחובה לערוך ושחל עליו סעיף 74. אחד הטעמים לחובת התיעוד, כך נקבע, נעוץ בשלבי אישור ההסכם בפרקליטות: "**על מנת להציג בפני גורמים אלה מידע רלבנטי לקבלת ההחלטה, על גורמי החקירה למסור תיעוד בדבר ההסכם הנרקם, ובכלל זאת דרישותיו של החשוד, המידע שביכולתו לספק, והתרשמותם ממהימנותו**"; ו"**על תיעוד זה ועל נוסח ההסכם יחול סעיף 74 לחוק סדר הדין הפלילי**" (עניין זגורי, פסקה לד). דרישותיו של החשוד, המידע שביכולתו לספק והתרשמות החוקרים אלה בדיוק שני צדי הדף, ו"ההתרשמות" שבן חמו העיד שהעביר לפיקוד ולפרקליטות. אין מדובר ב"שיח פנימי" חסוי, אלא בתיעוד שהדין מחייב לערוך ולגלות.

28. נוכח האמור, מתבקש בית המשפט הנכבד להורות למאשימה לפעול בהתאם לבקשת הנאשמים. כמו כן, בית המשפט מתבקש להורות למאשימה להבהיר ולפרט את הפעולות שנעשו לאיתור הדף. ובכלל זה מענה מפורט לשאלות שבסעיף 1 לעיל, במסמך שייחתם בידי גורם מוסמך ביחידה החוקרת, בשמו ובאחריותו. בית המשפט מתבקש גם להורות למאשימה להעביר לעיון ההגנה כל תיעוד בכתב של הדיווחים שנמסרו לפיקוד המשטרה ולפרקליטות על המשא ומתן עם חפץ, ובכלל זה תקצירי החקירה שהמאשימה מזכירה בסעיף 13 לתגובה.

עמית חדד, עו"ד

ב"כ ראש הממשלה

ז'ק חן, עו"ד

ב"כ הנאשמים 2-3

8.11.2026